

**Hessen tartomány parlamentjének jogi bizottsága részére megfogalmazott állásfoglalás
a bejegyzett élettársi kapcsolat elismerésére vonatkozó törvényjavaslathoz
(nyomtatvány, 16/7331)**

A törvényjavaslat arra irányul, hogy „a bejegyzett élettársi kapcsolat jogi helyzetét sok téren egyenlővé tegye a házassággal”.¹ Ezt azzal indokolja, hogy „szükséges lenne az élettársi kapcsolat és a házasság jogi egyenlősége”.² Tehát, bár még kerüli a fogalmat, a törvényjavaslat a „homoszexuális házasság” bevezetését célozza meg.

Ezzel kapcsolatban következő az álláspontom:

A törvényjavaslatot vissza kell utasítani, mert

- I. A törvényjavaslat számos, a homoszexualitást illető fontos tényt nem megfelelően vesz figyelembe.**
- II. A törvényjavaslat aláássa a házasság eszményképét, árt a társadalom jövőbeli fejlődésének, mivel átértékeli ennek alapvető intézményeit (házasság és család)**
- III. A törvényjavaslat egyenlővé teszi azt, ami nem egyenlő**
- IV. A törvényjavaslat hozzájárul a felnövekvő nemzedékek identitásbeli elbizonytalanodásához és dezorientálódásához**

I. A törvényjavaslat számos, a homoszexualitást illető fontos tényt nem megfelelően vesz figyelembe.

A médiában sokszor az a téves elképzelés jelenik meg, hogy a homoszexuális és a heteroszexuális személyek egymástól egyértelműen elválasztható, külön „kategóriába” tartozó emberek lennének. Sokan állítják, hogy a szexuális irányultság ugyanolyan egyértelmű, stabil és objektíven meghatározható ismérv, mint a nem vagy a faj. Van tehát heteroszexuális és homoszexuális ember, úgy, ahogy van nő és férfi, fehérbőrű vagy sötétbőrű, jobbkezes vagy balkezes. Ha támogatjuk az egyik kategóriába tartozót (például a heteroszexuálist a házasság intézményével), akkor ugyanaz jár a másik csoportnak is. Az egyik intézményesítése nem árt a másiknak, mivel két külön kategóriáról van szó.

De ez csak egy feltételezés, amelynek empirikus megerősítéséhez hiányoznak a tények. Ellenérv viszont van: a homoszexualitásnak nincs olyan biológiai vagy más objektíven kimutatható ismertetőjele, mint a például a bőrszínnek. A homoszexualitás tehát nem stabil ismérv.

1. Tudományosan eddig nem bizonyítható, hogy a homoszexualitás az illető személlyel veleszületett tulajdonság lenne, vagy biológiai okkal rendelkezne.

Intenzív kutatás ellenére sem találtak bizonyítékot arra, hogy a homoszexualitásnak biológiai eredete volna. Egy-két példa a terjedelmes kutatási anyagból:

¹ nyomtatvány 16 /7331, 1.o.

² nyomtatvány 16/7331, 5. o.

- a) Az agykutató *Simon LeVay* és a génkutató *Dean Hamer* (mindketten aktív tagjai a homoszexuális-mozgalomnak) közös munkájáról azt a hírt keltették a 1990-es években a médiában, hogy megtalálták a homoszexualitás biológiai okát. *Hamer* maga sokkal óvatosabban fogalmazott, és néhány évvel később egy kanadai kutatócsoport nagyobb szűrőpróbaszerű vizsgálat után már nem tudta megerősíteni *Hamer* eredményeit. (Erről már nem lehetett hallani a médiában.) *LeVay* ezt írta saját munkájáról: „Nem bizonyítottam be, hogy genetikai oka van a homoszexualitásnak. (...) Nem bizonyítottam be, hogy a homoszexuális férfiak homoszexuálisnak születtek – kutatásom értelmezése során ez a leggyakoribb tévedés. És homoszexuális centrumra sem bukkantam az agyban.”³
- b) Leginkább az új ikerkutatás cáfol rá arra a hipotézisre, hogy a homoszexualitás velünk született adottság lehet: A kutató pszichológus *Michael Bailey* anonim felmérést készített Ausztrália összes bejegyzett ikerpárja között. 27 egypetéjű férfi ikerpár esetében legalább az egyik fél volt homoszexuális, de csak 3 esetben volt homoszexuális a másik fél is. Egypetéjű ikerpárnál 100 %-ban azonos a génállomány, mégis csak az esetek 11%-a (3 a 27-ből) állította, hogy mindketten homoszexuálisak.⁴
- c) A frankfurti szociológus *Martin Dannecker*, aki a szexuális tudományok professzora és a homoszexuális mozgalom egyik élharcosa, szakvéleményében a következőképpen foglalta össze a tudományos kutatás helyzetét a német kormány számára, megítélése mind a mai napig érvényes: „Minden olyan törekvés, amely a homoszexualitás biológiai magyarázatát szolgálja, megghiúsulnak minősíthető. (...) A kutatás nem tud megalapozott és konzisztens eredményt felmutatni. (...) A szexuális irányultság különösen összetett dolog, amit csak akkor tudunk megfelelően megközelíteni, ha megértjük biológiai, fejlődés-lélektani, interperszonális és élettrajzi okait, valamint társadalmi alapját.”⁵
- d) Ha a homoszexualitás nem az illetővel vele született tulajdonság, akkor mi is valójában?
Először is: a nemi tárgyválasztás – sem a heteroszexuális, sem a homoszexuális, vagy akármilyen más – nem születéstől fogva adott. Az ember, a szexuális tárgyválasztását illetően – az állattal ellentétben – nincsen csupán ösztöneihez kötve. Viszont ugyanúgy igaz: *minden* emberben, függetlenül szexuális irányultságától, megvan a testi-szervileg meghatározott, heteroszexuális jellegre irányuló diszpozíció (hajlam). Az ember testi mivolta a nemek komplementáris viszonyára vall, és ez *minden emberre érvényes*. Ennek a biológiai diszpozíciónak ugyanakkor szüksége van környezetbeli, szociális és kulturális megerősítésre és alakításra. Éppen ezért nélkülözhetetlen a házasság eszményképe.

³ Nimmons, D.: Sex and the brain (Nemiség és az agy), in: Discover, 1994. március, 66.o.

⁴ Bailey, M.: Genetic and Environmental Influences on Sexual Orientation and Its Correlates in an Australian Twin Sample (Genetikai és környezeti befolyások hatása a szexuális irányultságra és ezek összefüggései egy ausztráliai ikrekkel végzett vizsgálat alapján), Journal of Personality and Social Psychology, 2000, 78, 3, 524-536. o.

⁵ Dannecker, M.: Sexualwissenschaftliches Gutachten zur Homosexualität (Szexológiai szakvélemény a homoszexualitásról) In: Basedow, Jürgen et al.: Die Rechtstellung gleichgeschlechtlicher Lebensgemeinschaften. (Az azonos neműek együttélésének jogállása) Tübingen: Verlag Mohr, 2000, 339-340.o.

- e) Az emberi szexuális hajlam tehát alapvetően nyitott („polimorf”), az ember elvileg meg tudja tanulni, hogy legkülönbözőbb ingerekre szexuálisan reagáljon. Az állattal szemben ezért az ember esetében a nemiség terén központi szerepet játszik a (tudatos vagy nem tudatos) motiváció. Tehát: kívánságok; az életről alkotott felfogás; elvárások; a múltbeli traumák kompenzálására irányuló hiábavaló próbálkozások, vagy „az önértékelés fokozása”⁶, mindezek és még számos más motívumok is közrejátszanak.
- f) Az utóbbi 80 év kutatása sok utalást, de nem végérvényes bizonyítékokat talált arra, hogy a homoszexuális érzelmek sok esetben bonyolult fejlődési folyamatban alakulnak ki. Ebben a folyamatban nagy szerepet játszanak a következők: a gyermek személyisége (nagyfokú érzékenység), különösen pedig a korai gyermekkorban szerzett emocionális sérülések, a krónikussá vált traumák, a családi kapcsolatok bizonyos zavarai, és gyakran a kisgyermekkorban kialakult, az azonos nemű szülőhöz irányuló kötődési problémák. A homoszexualitásnál gyakran visszatérő (tudatalatti) motívum például az anya- vagy apapótlék keresése, illetve a saját nemi (női vagy férfi) önazonosság kiegészítésre irányuló vágy. Ez nem minden homoszexuális emberre egyformán igaz. De magyarázattal szolgál arra, hogy miért sikerül gyakran a saját homoszexuális hajlamukkal nem megelégedett és a számukra megfelelő terápiát látogató embereknek homoszexuális hajlamaikat csökkenteni és heteroszexuális potenciáljukat fejleszteni.⁷

2) A homoszexualitás nem stabil ismérv.

A homoszexualitás nem egyszerűen biológiailag adott jelleg. Ezért is érthető, hogy sok esetben nem stabil, tartós, egy életen át egyformán megjelenő állapotként nyilvánul meg.

- a) A *Zeitschrift für Sexualforschung* (Szexológiai folyóirat, ford. megj.) című szakfolyóiratban ezt olvashatjuk: „Újabban több elméleti szempontból vált kérdésessé az a feltevés, miszerint a szexuális irányultság merev, változtathatatlan lenne: főleg az élettrajzi kutatás, a fejlődéslélektan, a 'labeling'-elméletek, valamint a társadalmi konstruktivizmus szempontjából. (...) Ebből kifolyólag az egyedek szexuális irányultsága életük folyamán változhat. E felfogás szerint a szexuális irányultság folyamatosan fejlődik, miközben

⁶ Dannecker a „Kollektive Lebenssituation und generelle Verhaltensweisen bei männlichen Homosexuellen” (A férfi homoszexuálisok kollektív élethelyzete és általános viselkedési módjai) című cikkében rámutat, hogy a szexuális kapcsolatoknak általában az a funkciójuk, hogy „az önértékelési érzést fokozzák”. In.: Probleme der Homosexualität, (A homoszexualitás problémái), Tutzinger Studien, 2, 1977, 14-34.o., 26.o.

⁷ Ezek a terápiák abból indulnak ki, hogy a homoszexualitás sikertelen próbálkozás bizonyos, a gyermekkorban átélt kötődési problémák, különösen az azonos nemű szülőhöz irányuló kötődés meghiúsulása miatt szerzett traumák, illetve más a nemi identitás fejlődésében bizonytalansághoz vezető lelki sérülések kompenzálására. A kezelések csak azoknak számára megfelelő, akik tartósan szeretnék a homoszexuális hajlamaikat csökkenteni és a heteroszexuális potenciáljukat fejleszteni. A terápiák során nem a viselkedés áll a középpontban, hanem az érzések változása. Az ilyen kezelések sikerét mutatják különböző tanulmányok, legutóbb a New York-i Columbia Egyetem egyik tanulmánya, amelybe 200 olyan férfit és nőt vontak be, akik a homoszexuális irányultságuk heteroszexuális irányba történő változását tapasztalták meg. A tanulmányban való részvétel feltétele volt, hogy a változás már legalább 5 éve fennálljon. A résztvevőket a szexuális preferencia mind a három területével kapcsolatban kérdezték: identitás, viselkedés, vágy. A terápiák után a férfiak 66 %-ának és a nők 44 %-ának sikerült számukra kielégítő heteroszexuális életet elérniük. Forrás: Spitzer, R.: Can some gay men and lesbians change their sexual orientation? 200 participants reporting a change from homosexual to heterosexual orientation. (Meg tudja-e változtatni néhány homoszexuális férfi és nő a szexuális irányultságát? 200 résztvevő beszámolója a homoszexuális orientációtól a heteroszexuális felé) Arch Sex Behavior, 2003, 32, 5, 403-417. o.

hatnak rá az egyéni szexuális és érzelmi tapasztalatok, szociális interakciók és kulturális keretek.”⁸

- b) Ezen a területen az alapvető kutatásokat *Edward Laumann* chicagói szociológus folytatta.⁹ Laumann megpróbálta felmérni a felnőtt lakosság körében előforduló homoszexualitás gyakoriságát. Kutatása eredményét *Jeffrey Satinover* találóan így összegezi: „Laumann felmérésének egyik legfontosabb eredménye, amire a kutatók egyáltalán nem számítottak, az a felismerés, hogy 'a homoszexualitás' mint megváltoztathatatlan ismérv jóformán nem létezik.' Hasztalanul fáradoznak a homoszexualitás statisztikai felmérésén. Hasztalanul: nem az előítéletek miatt, vagy azért, hogy túl kevesen nyilatkoznának homoszexuális voltukról, és nem is a módszerbeli problémák vagy a tárgy bonyolultsága miatt, hanem egyszerűen azért, mert 'feltevésük, miszerint a homoszexualitás külön egyének egységes jellegzetessége volna, hosszabb ideig stabil maradna, és egyszerűen mérhető lehetne, alapjába véve helytelen.' Minden adat arra utal, hogy a homoszexualitás nem 'stabil jelleg'. Ezenkívül saját meglepetésükre azt tapasztalták a kutatók, hogy a homoszexualitás az élet folyamán egy irányba változik: csökken, mégpedig szignifikánsan.”¹⁰
- c) *Erwin Haerberle*, szexológus, aki szintén úttörője a homoszexuális mozgalomnak, „Bisexualitát” (Bisexualitás) című könyvében egy másik tanulmányra utal: amerikai kutatók 228 homoszexualitással foglalkozó cikket analizáltak és megállapították, hogy annyira divergens módon határozzák meg a „szexuális irányultság” jelentését, hogy végül is a „semmit hasonlították a semmihez” és lehetetlenné vált az egységes definíció. „A bírálók véleménye szerint mindaddig meddő marad az összes kutatás, amíg azok a homoszexuális identitás létéből vagy a határozottan körvonalazható homoszexuális irányultságból indulnak ki.”¹¹ E tudományos felismerések ellenére a homoszexuális mozgalom ápolta a saját „szexuális identitása” kultuszát, fogalmaz élesen Haerberle. Mert „úgy tűnik, hogy nagyobb eséllyel tudják keresztülvinni

⁸ Kinnish, K.K. Geschlechtsspezifische Differenzen der Flexibilität der sexuellen Orientierung, (A szexuális orientáltság flexibilitásának nemi különbségei) *Z Sex Forsch* 17, 2004 26-45. o

⁹ Laumann, E.O. et al., *The Social Organization of Sexuality*, Chicago, 1994 283-320. o.

Laumann megállapítja, hogy néhány embernek vannak homoszexuális képzelgésai, anélkül, hogy ezeket bármikor is valóra váltaná. Lehet, hogy mindig is voltak ezek nekik, vagy csak az életük egy bizonyos szakaszában vagy csak alkalomszerűen, fázisokban jelentek meg. Pár embernek voltak vagy vannak homoszexuális viszonyai, bár jelenleg nincsenek ilyen jellegű kívánságaik. Csak a töredéke azon férfiaknak és nőknek, akiknek felnőttként voltak vagy vannak homoszexuális partnerei, vallják magukat homoszexuálisnak. Laumann a következő, reprezentatív, az amerikai lakosságra vonatkoztatott adatai betekintést adnak a homoszexualitás ismérvének instabilitásába:

Az összes férfi 2,8 %-a és az összes nő 1,4 %-a vallja magát homoszexuálisnak vagy biszexuálisnak.

Arra a kérdésre, hogy volt-e legalább egy homoszexuális partnerük, a férfiak következőképp válaszoltak: 7,1 %-uknak volt, a kamaszkortól számítva legalább egy homoszexuális partnerük; 4,9 %-uknak a 18. életévüktől; 4,1%-uknak az utóbbi 5 évben és csak 2,7%-uknak az elmúlt 12 hónapban.

Az elmúlt 5 évben az összes férfi 4,1 %-ának és az összes nő 2,2 %-ának volt legalább egy homoszexuális partnere.

Ha a 18. életévüktől indulunk ki: az összes férfi 80%-a és az összes nő 90%-a, akiknek a 18. életévük után legalább egy homoszexuális partnerük volt, ugyanebben az időben legalább egy heteroszexuális partnere is volt.

A magukat homoszexuálisnak valló nők 2/3-a, ugyanakkor legalábbis „minimális” vonzódást érez a férfiak iránt

¹⁰ Satinover, J., *The Trojan Couch: How the Mental Health Associations Misrepresent Science* (Ahogy a mentális egészséggel foglalkozó szervezetek helytelenül mutatják be a tudományos eredményeket)

<http://www.narth.com/docs/TheTrojanCouchSatinover.pdf>

¹¹ Haerberle, E. et al., *Bisexualitaten, (Bisexualitások)*, Stuttgart 1994, 32. o.

követeléseiket, ha homoszexuális személyek létezését feltételezik, akik aztán nagy társadalompolitikai „kisebbségbe” szerveződhetnek.”¹²

- d) A megváltoztathatatlan nemi vagy a faji ismérvvvel szemben a homoszexualitás jellege érzelmeken alapszik, (amelyek ugyan nem szabadon választottak, de képesek megváltozni), választott viselkedésformán (amely megváltoztatható), valamint személyiségi jogon és lehetőségen, hogy bárki magáévá tegye a homoszexuális identitást. Az utóbbit viszont sok homoszexuálisan érző személy visszautasítja.¹³
- e) De hogyan is épülhet egy törvény hosszú távon olyan ismérvre, amelyet nem lehet egyértelmű kategóriaként meghatározni, és amely ennyire félreérthető és ennyire nem tartós?

II. A törvényjavaslat aláássa a házasság eszményképét, árt a társadalom jövőbeli fejlődésének, mivel átértékeli ennek alapvető intézményeit (házasság és család)

1) A törvényjavaslat aláássa a házasság modelljét.

- a) A házasság a társadalom legfontosabb sejtje. A nyugati kultúra a fogalom alatt több mint 1000 éve az *egy férfi és egy nő* közti kapcsolatot érti. A házasság egy egyedi, átfogó szexuális közösség, amely egyrészt a két nem – férfi és nő – közti különbségre, másrészt a nemek egyesülésére épül.
- b) A házasság a nemek komplementaritásán, tehát azon a heteroszexualitásra biológiailag képesítő diszpozíción is alapszik, amely *minden* emberben megvan (függetlenül a mindenkori szexuális hajlamtól). A házasságot a szaporodás univerzális emberi modellje és a család hagyománya alapozza meg. A homoszexuális partneri kapcsolat és a házasság egybevonása nem a házasság fogalmának a „bővítése” lenne, hanem a teljes átértelmezése, amely főleg a felnövekvő generációkat zavarná meg.
- c) Csakis *a nemek különbözőségén alapuló* szexuális közösségben létezik a közösség, a nemiség és a gyermeknemzés közötti természetes összefüggés. Az ember biológiai úton jön létre és léte a túlélésre irányul. Ennek értelemben csak olyan nemi közösségnek van jövőt alkotó potenciálja, amely a nemek egymást kiegészítő jellegére épül.
- d) A házasság a mélyreható különbségeket áthidaló értéknek az egyedi jelképe. Nincsen olyan viszony, amely ilyen mértékben képes volna áthidalni a nemek közt feltáruló szakadékot, és képes volna összekapcsolni a nemzedékeket a házasságból eredő családban. Ezzel egyedi módon erősíti a társadalom koherenciáját, összetartását, stabilitását, a békét és a kulturális fejlődést.
- e) Mindezért az államnak az érdekében áll, hogy a házasságnak *minden* más életformával szemben jogi téren és a nyilvánosság előtt is elsőbbséget garantáljon.

¹² Haeberle, E., Bisexualitáten (Biszexualitások), uo. 21.o.

¹³ Lásd Laumann, i.h. 301. o.

2) A törvényjavaslat utat nyit más szexuális életforma egyenjogúságának elfogadásához.

- a) Ha a házasság tartalmi meghatározásánál többé nem számít *alapvető* elemnek a nemek közti különbség, mint objektív biológiai alap-valóság, akkor már csak „egy élettársi szerződéséről” lehet szó, melyben az „elkötelezettségi értékek” és „emocionális értékek” fontosak. Viszont akkor ezt miért kell két személyre korlátozni? Miért ne köthetne jogosan házasságot, aki biszexuális, transzszexuális, poligám vagy poliandrikus¹⁴ életformát választ? Miért vonnánk meg tőlük a „házasságjogot” és a vele járó társadalmi, eszményi elismerést és az adófizetési előnyök élvezetét?
- b) A „Kölni nyilatkozatban” több homoszexuális szervezet támogatta *Christina Schenk* (volt) parlamenti képviselő álláspontját: „Követeljük minden ember számára az eddig a házassághoz kötött polgári jogok megszerzésének lehetőségét, függetlenül attól, hogy homoszexuálisak vagy heteroszexuálisak, hogy egyedül, ketten, hárman vagy többen élnek.”¹⁵ *Schenk* asszony véleményét bővebben is kifejti: „Ma együtt élnek hetero-, homo-, vagy biszexuálisak, párban, többen vagy akár egyedül. (...) Az állam köteles a felnőttek minden életformáját jogi és anyagi vonatkozásban egyformán kezelni.”¹⁶

Ami az ember alapvető képességet illeti, miszerint különféle ingerre tud szexuális módon reagálni, ez az álláspont némileg következetes. Kanadában, ahol a homoszexuális házasságot már régen bevezették, jelenleg már a poligámiát vitatják.¹⁷

3) A törvényjavaslat aláássa a házasság és a család természetes összekapcsolódását.

- a) A házasság és a homoszexuális párkapcsolat egyenlővé tétele a homoszexuális életközösségek további jogi elfogadtatását jelenti és ezáltal indirekt módon utat tör a homoszexuális párok számára, hogy jogilag lehetőségük nyíljon az örökbefogadásra.. Azonos nemű pároknak viszont, ha akarnak gyermeket, szükségük van egy harmadik személy közreműködésére. Számítani kell tehát arra, hogy a homoszexuális házasság bevezetésével emelkedni fog a spermaadományozás, illetve a testen kívül történő megtermékenyítés, és ezzel együtt a gyermekek számára problémás helyzetek (pl.: a gondviselői jogosultságot igénylők növekedés) gyakorisága.
- b) Gyermekeink és társadalmunk jövőjét szolgálja, ha az állam erősíti a nemzés és a gyermeknevelés természetes egybekapcsolódását. Nem lehet az állam feladata olyan életforma támogatása, amely már előre és teljesen tudatosan megvonja a gyermekektől vagy az anyát vagy az apát.¹⁸ Kanadában egy bíróság három szülőnek

¹⁴ poliandrikus: egy nő több férfivel él; poligám: egy férfi több nővel él

¹⁵ idézve a „Kölner Erklärung sexuellemanzipatorischer Gruppen aus NRW” zum CSD 2000. (Az Észak-Rajna-Vesztfália tartománybeli szexuális emancipációért küzdő csoportok kölni nyilatkozata) <http://www.whk.de/KölnerErklärung.htm>

¹⁶ Christina Schenk mondta a német Parlamentben 2000. 07. 07-én az élettársi törvény tárgyalásakor, idézve a Braun, J. Ehe und Familie am Scheideweg, Regensburg 2002, 21.o. (Házasság és család választáson) c. írásából, Frank asszony a PDS-frakció család- és homoszexuálisügyi szóvivője volt. Honlapja szerint a „hölgy” jelenleg Christian Schenk-ként él.

¹⁷ Sommerville, M., Canada ponders polygamy (Kanada fontolóra veszi a poligámiát), http://www.mercatornet.com/articles/canada_ponders_polygamy/

¹⁸ A homoszexuális viszony és adoptálási jog témájához kapcsolódva lásd még: Amendt, G., Kultur, Kindeswohl und homosexuelle Fortpflanzung, (Kultúra, gyermekjólét és homoszexuális szaporodás), Leviathan 2002, 2, 161-174. o.

ítélt egy gyermeket – hasonló eljárást követelnek európai homoszexuális csoportok is.¹⁹

- c) Melyek azok az elidegeníthetetlen értékek és feltételek, amelyekre a liberális, szekularizált állam alapozódik, és amelyeket azonban a maga erejéből nem képes garantálni?²⁰

Valószínűleg semelyik más tény sem bizonyítanak olyan egyértelműen az elmúlt 30 év társadalomtudományos kutatásai, mint a következőt: a gyermek testi, lelki, szellemi és pszichoszexuális fejlődésének optimális feltétele a mindkét biológiai szülővel (apával és anyával) való együttélés és a szülők stabil házassága.²¹

III. A törvényjavaslat egyenlővé teszi azt, ami nem egyenlő

Az „azonos neműek házasságának” bevezetését többek között az a téves feltételezés alapján is támogatják, hogy ezáltal csökkenhetne a férfi homoszexualitásra jellemző szabados szexuális viselkedés. De ez a feltételezés alaptalan.

1) A házasságtól eltérően a férfi homoszexualitásnak jellegzetes vonása a kicsapongó szexuális viselkedés.

- a) A maszkulin homoszexuális életstílushoz, írja *Dannecker*, „párosul”²² a szabados szexuális életviselkedés. Ezt számos tanulmány bizonyítja. A bázeli pszichológiaprofesszor, Rauchfleisch szerint, aki maga is pártfogolja a homoszexuális életformát, a promiszkuitás az „első különbség”²³ a homoszexuális és a heteroszexuális viszonyok között.
- b) Volker Beck, parlamenti képviselő, aki ma a Bündnis 90 / Die Grünen (németországi zöld párt, ford. megj.) parlamenti képviselője, így ír azzal az elvárással kapcsolatban, hogy a „bejegyzett élettársi kapcsolat” a férfi homoszexualitás promiszkuitását csökkentheti: „Ha azt reméljük, hogy a melegeket hűséges házastársakká alakíthatjuk, akkor a törvényhozók számára a homoszexuális viszonyok realitása teljesen biztosan

¹⁹ Az ILGA-csoport (International Lesbian and Gay Association = Nemzetközi Homoszexuális Szövetség) a család témájához kapcsolódó alapelveit tartalmazó dokumentuma, 2003. április, 39. o.

²⁰ „A liberális, szekularizált állam olyan feltételekre alapozódik, amelyeket maga sem tud garantálni.” (E-W. Böckenförde)

²¹ Ezzel kapcsolatban számos tanulmányt és adatot tartalmaznak a következő írások: Schirmacher, T, *Der Segen von Ehe und Familie* (A házasság és a család áldása), 2006, az ifw és idea kiadásában, Pf. 1820, 35528 idea, www.idea.de Lásd még: Schneider B., *Auf die Familie kommt es an: Familienstruktur und Entwicklung des Kindes*; (A családon múlik: családstruktúra és a gyermek fejlődése), *Wenn der Vater fehlt – Spätfolgen einer vaterlosen Gesellschaft* (Ha hiányzik az apa – az apanélküliség késői következményei); mindkét cikk nyomtatásban megjelent a Bulletin des DIJG, 2006 tavaszi, 11-es számában, megrendelhető a institute@diijg.de vagy a http://www.ojc.de/diijg.de/pdf/bulletin_11_06_schneider.pdf és a http://www.ojc.de/diijg.de/pdf/bulletin_11_06_franz.pdf címen. Rövid összefoglalást nyújt a következő cikk: "Do mothers and fathers matter? – Social science evidence on marriage and child well-being" (Fontosak az anyukák és apukák? – Társadalomtudományi tanúbizonyság a házasságról és gyermekjólétről), 2004 kiadva az iMAPP által, www.imap.org. Lásd még a Byrd, A., *Gender Complementarity and Child-rearing: Where Tradition and Science agree.* (Nemi komplementaritás és gyereknevelés: ahol a hagyomány és a tudomány egyetért) <http://www.narth.com/docs/GenderComplementarityByrd.pdf>.

²² Dannecker, M., *Kollektive Lebenssituation* (kollektív élethelyzet....) i.h. 26. o.

²³ Rauchfleisch, U., *Die stille und die schrille Szene*, (A csendes és a visító jelenet), Freiburg 1995, 57.o.

csalódást fog okozni. (...) Nyilvánvalóan sok pár számára, az a tény, hogy 'szexualitásukat egy harmadik személlyel is megélik, fontos szempont a párkapcsolat fenntartása során' (...) A homoszexuális kapcsolatok pozitív jogi szabályozása eleget tenne az erre irányuló kívánságnak, miután politikai szinten a társadalom is változna, anélkül, hogy a törvényhozók számára ezért garantálható lenne a homoszexuálisok csökkenő promizskuitása."²⁴

- c) A homoszexuális pár *McWhirter* és *Mattison* alapvető kutatásaikban szándékozták kimutatni, hogy homoszexuális férfiak nemcsak tartós, hanem monogám kapcsolatban is képesek együtt élni. Hosszabb keresés után végre akadt 156 homoszexuális pár, aki 1-37 éve együtt él. Kétharmaduk a hűség szándékával vállalta a kapcsolatot. A kutatók azonban csak 7 olyan párt találtak, akik valóban hűségesek maradtak egymáshoz, és ők is mindannyian 5 évnél rövidebb ideje éltek együtt. Tehát nem tudtak felmutatni *egyetlen* olyan párt sem, aki több mint öt éve élne szexuális hűségben. Megállapították: „A párkapcsolaton kívüli szexuális kapcsolatra való igény a homoszexuális pároknál szokványos, a heteroszexuális pároknál kivételes.”²⁵ A kutatók szerint, sok homoszexuális pár már a viszonyuk kezdetén megtapasztalja, hogy a „szexuális birtoklási igény a leginkább fenyegető tényező”²⁶ a kapcsolatok számára.

V. IV. A törvényjavaslat hozzájárul a felnövekvő nemzedékek identitásbeli elbizonytalanodásához és dezorientálódásához

Sokan úgy vélik, hogy a házasság és a homoszexuális párkapcsolat egyenlősége egyébként sem sokat változtatna a társadalmi valóságon. Ez viszont kulturálisan rövidlátó nézet.

Ha jogi rendünk már nem *egyetlen* modellként hangsúlyozza a házasságot *minden* más életformával szemben, hanem a különböző életformákat egyenlővé teszi, akkor ezt a felnövekvő generáció felé is így kell közvetíteni (például tankönyvekben). Ez történik jelenleg Spanyolországban, ahol az iskolákban 14 éves gyerekek számára a homoszexuális kapcsolat és a házasság egyenjogúsága tananyag. Vajon az ilyen külső hatások egyáltalán nem befolyásolják a gyerekek és a fiatalok fejlődését? Törvényeink épp az ő számukra jelentenek fontos *eligazodási* segítséget.

- a) 34706 12 és 20 év közti fiúval folytatott interjúból kiderült, hogy a 12 évesek 25,9 %-a még bizonytalan saját szexuális irányultságát illetően (hogy ők heteroszexuális vagy homoszexuálisok lennének); a 18 évesek közt már csak 5 % volt bizonytalan.²⁷ Nem feltételezhetjük azonban, hogy ez a fejlődés a 12. és 18. életév között egyszerűen automatikusan és mindig így alakul.
- b) Sok kamasznak, fejlődésüknek megfelelően, bizonytalan érzéseik vannak saját nemi és szexuális identitásukkal kapcsolatban, vagy félnek a másik nemmel való találkozástól. A homoszexuális kapcsolatnak a házassággal való egyenrangúvá tétele a serdülőknek

²⁴ Beck, V., Legalisierung schwuler und lesbischer Lebensgemeinschaften (Meleg és leszbikus élettársi kapcsolatok legalizálása), in: Demokratie und Recht (Demokrácia és jog), 1991, 4, 446-464.o., 457.o.

²⁵ McWhirter, D., Mattison, A., The Male Couple: How Relationships Develop (Homoszexuális férfi párok: a kapcsolatok fejlődése), Englewood Cliffs, NJ., 1984, 3.o.idézve Nicolosi, J., Reparative Therapy of Male Homosexuality, (A férfi homoszexualitás gyógyító terápiája) 1991, 111. o.-ról

²⁶ McWhirter, D., Mattinson, A., The Male Couple (Homoszexuális férfi párok), uo. 256.o., Nicolosi J. után, uo. 112.o.

²⁷ Remafedi, G. et al.: Demography of Sexual Orientation in Adolescents, (A fiatalok szexuális orientációjának demográfiája), Pediatrics, 1992, 89, 1992, 714 ff.

gyermekkoruktól kezdve azt fogja sugallni, hogy már nem a férfi és a nő között kötött házasság és az ehhez társuló család és saját gyermekek a kívánatos cél (amiért megéri, hogy leküzdjék a félelmeiket), hanem más életformák és épp ilyenek. De igaz ez? Mindkettő *egyformán* kívánatos?

- c) Mivel az ember nemi kívánságait és hajlamait nem mereven az ösztönök irányítják, ezért szükséges kulturális irányadás a gyermekek és a serdülők számára a. Szükség van a nemiség kulturális értelmezésére – ez mindeddig a házasság modellje volt. Ha a házasság más életformával egyenlővé válik, eltűnik az eszménykép-jellege. A serdülők számára saját testük gyakran problémaként jelenik meg. Ezért szükségük van olyan eligazodási segítségre, amely ezt a testi problémát, ami minden embernél a nemek komplementaritására utal, pozitívan jeleníti meg. Tehát, a kamaszoknak szükségük van a házasság modelljére, azért, hogy, ha szeretnék, a heteroszexualitásra irányuló biológiai hajlamukat lehetőleg úgy tudják hasznosítani, hogy ez számukra, a gyermekeik által, a jövőt jelenthesse.

Homoszexuálisan érző fiataloknak szeretettel, figyelmességgel, és *nemi identitásuk* – lány és fiú mivoltuk – elfogadásával tartozunk; de nem a homoszexuális életmódra való bátorítással. Joguk van tudni arról, hogy modern terápián keresztül lehetséges, már amennyiben ők ezt szeretnék, csökkenteni a homoszexuális hajlamaikat és fejleszteni a heteroszexuális potenciáljukat.²⁸

- d) Amennyiben a házasság mint modell és kulturális orientálódási segítség eltűnik, a fiatalok arra fognak késztetést érezni, hogy nemiségükkel többet kísérletezzenek annak érdekében, hogy rájöjjenek, voltaképpen heteroszexuálisak, biszexuálisak, vagy homoszexuálisak-e. Növekszik bennük a saját identitásuk, testük jelentősége és életük célja miatt érzett zavar és bizonytalanság.

Összefoglalás

Törvényeink ne nevezzék *egyenlőnek*, ami *nem egyenlő*, és ne is tegyék ezeket *egyenlővé*. Csak a nemek *különbségére* épülő közösségből származhat új élet, szülehetnek gyermekek, és ez jelentheti a jövőt.

A házasság áthidalja a nemek közti szakadékot és a belőle kialakuló családi kötelék által összekapcsolja a nemzedékeket. Ezáltal páratlan módon erősíti az összetartozást, a stabilitását, a békét, a társadalom kulturális fejlődését és jövőjét.

Reichelsheim, 2007. augusztus 30

Dr. med. Christl Ruth Vonholdt, gyermek- és ifjúsági szakorvos
A DIJG (Deutsches Institut für Jugend und Gesellschaft, fiatalokkal és társadalommal foglalkozó németországi intézet, ford. megj.) vezetője
Pf. 1220, D-64382 Reichelsheim, institute@diyg.de; www.diyg.de

²⁸ Lásd a 4-es lábjegyzetet. Ellentétben az USA-val, Németországban sajnos ezek a terápiák eddig alig ismertek. Ezzel kapcsolatban lásd még a DIJG publikációit, pl.: a DIJG „Bulletin”-jában a www.diyg.de címen. Ott többek között megtalálható a következő cikk: Herausforderung Adoleszenz (Kihívás: serdülőkor) (Bulletin-különkiadás 2005). A Bulletin 205 januári különkiadásában: Wyler, G.: Mein Weg heraus aus der Homosexualität, (A homoszexualitásból kivezető utam), http://www.ojc.de/diyg.de/pdf/bulletin_s_2005_wyler.pdf. A 12. Bulletin-ben (2006 ősze): Nicolosi, J., Die Bedeutung der gleichgeschlechtlichen Anziehung., (Az azonos nemű vonzódás jelentősége), http://www.ojc.de/diyg.de/pdf/bulletin_12_06_nicolosi.pdf u.a